

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 3Nt/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317010479
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2017:4317010479.1

Uznesenie

Okresný súd Levice samosudcom JUDr. Milenou Jakubíkovou v trestnej veci odsúdeného M. U. o návrhu na povolenie obnovy konania dňa 25.09.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 3T 84/2013, ktorý podal odsúdený M. U., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom T., A. XX, t.č. Ústave na výkon trestu odňatia slobody A. čo do výroku o treste z a m i e t a , nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený M. U. podal na tunajší súd návrh na povolenie obnovy konania, ktorý odôvodnil tým, že v trestnej veci Okresného súdu Levice sp.zn. 3T 84/2013 bol odsúdený za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona a iné na úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 2 Tr. zákona v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou a probačným dohľadom v trvaní 4 roky. Ďalej uviedol, že dňa 23.11.2015 bolo rozhodnuté, že úhrnný trest v trvaní 3 roky vykoná, nakoľko sa v skúšobnej dobe neosvedčil. Pri ukladaní trestu rozsudkom sp.zn. 3T 84/2013 bola použitá asperačná zásada, ktorá je na základe rozhodnutia PL.US 106/2011 zo dňa 28.11.2013 protiústavná. Poukázal na nový dôkaz Nález Ústavného súdu SR č. IVÚS 110/2014 a rozhodnutie Pléna ÚS SR PL z.ÚS 2/2014, ktorým bolo vydané zjednocujúce stanovisko ohľadom postupu v prijímaní obnovy konania „ex lege“ vo veciach pôvodne súdených za použitia § 41 odsek 2 Tr. zák. Poukázal aj na nový dôkaz a to rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2Tos 94/2014-66 zo dňa 03.10.2014, podľa ktorého ak návrh na povolenie obnovy konania o veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím vychádza len zo skutočností predpokladaných v ut. § 41b ods. 1 Zák. č. 38/1993 Z.z. je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení a preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. Odsúdený poukazuje na „ex lege“ princíp, ktorý je sám o sebe dôvodom obnovy konania a tiež poukazuje na to, že poľahčujúce a priťažujúce okolnosti má vyrovnané v pomere 1:1, ale aj napriek tomu mu bola zvýšená spodná hranica stanovenej trestnej sadzby. Ak by nebola použitá asperačná zásada v zmysle § 41 odsek 2 Tr. zákona, ktorá je protiústavná, tak by mohol dostať nižší trest, ako mu bol uložený rozsudkom sp.zn. 3T 84/2013 zo dňa 17.6.2013. Odsúdený žiadal, aby bol zrušený rozsudok, v ktorom bola použitá asperačná zásada. Dňa 17.7.2017 svoj návrh na povolenie obnovy konania doplnil o novú skutočnosť, a to Rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Tdo 63/2016 zo dňa 25.10.2016 o priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Tr. zákona. Od začiatku konania ,resp. vznesenia obvinenia v trestnej veci, ktorá sa mu kladie za vinu spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, priznal sa, oľutoval a napomáhal. S prokurátorom konal o dohode o vine a treste, a dňa 17.6.2013 bola schválená dohoda o vine a treste na Okresnom súde Levice pod sp.zn.

3T 84/2013 , ale súd mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Tr. zákona, hoci napomáhal pri objasňovaní trestného činu. Pokiaľ by mu súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Tr. zákona, mohol dostať oveľa nižší trest než má teraz. Navrhol, aby súd vyhovel jeho

návrhu na povolenie obnovy konania a napravil chyby, ktoré vznikli v pôvodnom konaní a pri ukladaní trestu mu priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Tr. zákona.

Ods. M. U. na verejnom zasadnutí uviedol, že na podanom návrhu na povolenie obnovy konania čo do výroku o treste trvá, nakoľko mu bol trest ukladaný podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, teda bola použitá asperačná zásada, ktorá je protiústavná. Poukázal na to, že pri ukladaní trestu nebola použitá poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, ktorej použitie by malo vplyv na zníženie trestu. Návrh na obnovu konania podal až teraz z dôvodu, že mu bol podmiennečne odložený trest odňatia slobody nariadený.

Súd vo veci vykonal dokazovanie preskúmaním dotknutých spisov.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/84/2013 bolo zistené, že rozsudkom zo dňa 17.06.2013 sp.zn. 3T 84/2013 bola schválená dohoda o vine a treste č. 2Pv 151/13 uzatvorená medzi prokurátorom a obvineným a obv. M. U. bol uznaný vinným v bode 1 zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a v bode 2 z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a bol odsúdený podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ roky. Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona mu bola ustanovená skúšobná doba probačného dohľadu v trvaní 4 /štyri/ roky. Podľa § 51 odsek 4 písm. e/ Trestného zákona bola obvinenému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze sa ospravedlniť poškodeným T. F., nar. XX.XX.XXXX v N. a L. V., nar. XX.XX.XXXX v N.. Rozsudok sa stal právoplatný dňa 17.06.2013. Uznesením Okresného súdu Levice sp.zn. 3T 84/2013 zo dňa 23.11.2015, právoplatným dňa 23.11.2015 bolo podľa § 52 odsek 1 Trestného zákona rozhodnuté, že ods. M. U. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 3T 84/2013 zo dňa 17.06.2013, právoplatným dňa 17.06.2013 v trvaní 4 roky neosvedčil, pretože v tejto skúšobnej dobe nevedol riadny život a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ roky vykoná. Podľa § 52 odsek 5 Trestného zákona s poukazom na § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol odsúdený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že odsúdený M. U. bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, v jednom prípade bol trest zrušený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 04.02.2016 sp.zn. 3T 213/2015 pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona a iné na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 4T 166/2014 zo dňa 30.4.2015.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce súd zistil, že ods. M. U. v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 3 roky uložený rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 3T 84/2013 do 9.11.2018 a následne začne vykonávať trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp.zn. 3T 213/2015. Do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil do ÚVV a ÚVTOS Nitra a dňa 28.07.2015 bol za účelom výkonu trestu v ústave s minimálnym stupňom stráženia premiestnený do ÚVTOS Q. nad T., kde bol umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“. Pre problémy s adaptáciou na podmienky výkonu trestu, porušovanie ústavného poriadku a neplnenie krátkodobých cieľov programu zaobchádzania bol dňa 14.12.2015 umiestnený do diferenciačnej skupiny „C“, kde boli opätovne zaznamenané problémy s jeho správaním, dopustil sa verbálneho a fyzického konfliktu s odsúdeným a pre pretrvávajúce konflikty v kolektíve odsúdených bol dňa 18.01.2016 umiestnený do oddielu s bezpečnostným režimom. Disciplinárne odmenený nebol, disciplinárne potrestaný bol tri krát. Z dôvodu opakovaného porušovania ústavného poriadku a neplnenia programu zaobchádzania bol uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn. 24Nt/8/216 zo dňa 8.2.2016 preradený na ďalší výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a dňa 16.02.2016 bol za účelom výkonu trestu v ústave so stredným stupňom stráženia premiestnený do tunajšieho ústavu. Pre stabilizáciu správania a vystupovania odsúdeného bol dňa 13.4.2016 umiestnený do diferenciačnej

skupiny „C“. Správanie a vystupovanie odsúdeného nie je vždy na požadovanej úrovni, bol opakovane účastný fyzického konfliktu so spoluodsúdeným, nesplnil príkaz príslušníka zboru a porušil ústavný poriadok za čo bol trikrát disciplinárne potrestaný. Pracovne nie je zaradený, o prácu ani neprejavil ani záujem.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania.

Podľa § 41b odsek 1 zákona číslo 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOÚS“) ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 /zverejnený dňa 21.12.2012 pod číslom 428/2012 Z.z. / rozhodol o nesúlade ustanovenia § 41 odsek 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov s čl. 1 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie § 41 odsek 2 slová za bodkočiarkou „ súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody „ v Trestnom zákone dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR stratilo účinnosť. V danom prípade je preukázané, že v prejednávanej veci pod sp. zn. 3T/84/2013 pri ukladaní trestu bolo síce použité aj ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona, avšak v takom znení ako bolo modifikované vyššie uvedeným Nálezom Ústavného súdu, to znamená predmetný rozsudok Okresného súdu Levice aplikoval Nález Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 106/2011 a trest uložil po takejto aplikácii v správne upravenej trestnej sadzbe. Súd v pôvodnom konaní ukladal odsúdenému úhrnný trest podľa ustanovenia § 189 odsek 1 Trestného zákona už po citovanom Náleze Ústavného súdu, t.j. po zrušení tej časti ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, ktorá prikazovala uložiť trest odňatia slobody nad jednu polovicu určenej trestnej sadzby odňatia slobody upravenej postupom podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona. Uvedeným rozsudkom Okresného súdu Levice bola schválená dohoda o vine a treste uzatvorená medzi obvineným a prokurátorom a ako vyplýva z rozsudku zo dňa 17.6.2013 nebolo použité ust. § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu. Pri zločine vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona ako najprísnejšom trestnom čine je trestná sadzba 2 až 6 rokov / 24 mesiacov až 72 mesiacov. / Pokiaľ by súd ukladal úhrnný trest v zmysle ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona účinného do prijatia nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL.ÚS 106/2011 zvyšovala by sa trestná sadzba na 5 rokov až 8 rokov / 60 mesiacov až 96 mesiacov/ a pri uzatvorení dohody o vine a treste, by bolo možné ukladať trest znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenú zákonom v zmysle ust. § 39 odsek 2 písmeno d/ , odsek 4 Trestného zákona. S poukazom na uvedené ustanovenia by tak odsúdenému mal byť ukladaný trest odňatia slobody minimálne vo výmere 3 roky 4 mesiace /40 mesiacov/ až 8 rokov /96 mesiacov/. Odsúdenému však bol v uvedenej trestnej veci uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 roky, pričom súd pri ukladaní trestu, aj napriek tomu že bola uzatvorená dohoda o vine a treste nepoužil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestnej sadzby a odsúdený M.G. s takýmto postupom súhlasil, keď uzatvoril s prokurátorom dohodu o vine a treste.

Použitie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona - obvinený napomáha pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom - s poukazom na cit. Rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Tdo 63/2016 prichádza do úvahy, ak obvinený urobí vyhlásenie , že je vinný v zmysle § 257 odsek 1 písm. b/,písm. c/ Trestného zákona, neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny a teda v konaní pred súdom po prijatí jeho vyhlásenia sa nemusí vykonávať dokazovanie k vine. Použitie uvedenej

poľahčujúcej okolnosti prichádza do úvahy aj v konaní o dohode o vine a treste, kde sa obvinený priznáva k spáchaniu skutku, ktorý je kvalifikovaný ako určitý trestný čin pri kladnej odpovedi na otázku v zmysle ust. § 333 ods. 3 písm. h/ Tr. poriadku a teda aj u ods. M.G.. Pokiaľ by súd pri ukladaní trestu prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, u odsúdeného by bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 2 : 1 a teda by sa pri ukladaní trestu použilo ust. § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri ktorom sa znižuje horná hranica trestnej sadzby a teda nemalo by to vplyv na výšku spodnej hranice trestnej sadzby, ktorú súd použil pri ukladaní trestu a ktorej výšku odsúdený namieta.

Odsúdený M. U. nepredložil, ani neuviedol také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o treste aj s prihliadnutím na osobu odsúdeného, charakter trestnej činnosti, počet trestných činov, za ktoré bol odsúdený.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd, dospel k záveru, že vo veci odsúdeného neboli zistené podmienky obnovy podľa § 394 Trestného poriadku, a preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Levice sp. zn. 3Nt 40/2017.

Sťažnosť má odkladný účinok.

O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Sťažnosť môže podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to aj v prospech obvineného. V prospech mladistvého obvineného môžu podať sťažnosť, a to aj proti jeho

vôli, zástupca, obhajca, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie opravného prostriedku im plynie samostatne.

Osobám, ktoré môžu podať sťažnosť v prospech obvineného, končí sa lehota na podanie sťažnosti tým istým dňom ako obvinenému; prokurátorovi však plynie lehota vždy samostatne.

Oprávnená osoba sa môže sťažnosti výslovne vzdať.

Oprávnená osoba môže podanú sťažnosť vziať výslovne späť, kým sa o nej nerozhodlo. Sťažnosť prokurátora môže vziať späť aj nadriadený prokurátor. Sťažnosť podaná v prospech obvineného inou oprávnenou osobou alebo za obvineného obhajcom alebo zákonným zástupcom môže byť vzatá späť len s výslovným súhlasom obvineného. Prokurátor však môže vziať takú sťažnosť späť aj bez súhlasu obvineného. V tom prípade plynie obvinenému nová lehota na podanie sťažnosti od upovedomenia, že sťažnosť bola vzatá späť.

Uznesenie možno napadnúť pre

- a) nesprávnosť niektorého jeho výroku,
- b) zřejmý rozpor výroku s odôvodnením, alebo
- c) porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, ak toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia.

V sťažnosti možno uviesť skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli známe v prvostupňovom konaní.

Ak podáva sťažnosť prokurátor, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo obhajca za obvineného alebo vo vlastnom mene, musí byť sťažnosť zároveň odôvodnená.